

پیش فروش سکه بدون استفاده از ذخایر استراتژیک بانک مرکزی

سختگویی مرکز مبادله ایران با تأکید براینکه پیش فروش سکه بدون استفاده از ذخایر استراتژیک بانک مرکزی انجام شده است، گفت: هر وقت در جلسات حراج شمش مرکز مبادله ایران بخش خصوصی تمایلی برای خرید شمش نداشته بانک مرکزی برای انجام وظایف محوله خود ورود و اقدام به خرید شمش کرده، به طوری که تاکنون در این حراج‌های شمش طلا۲/۳تن شمش صادرکنندگان را خریداری کرده‌است. «اصغر بالسنی» سخنگوی مرکز مبادله ایران در خصوص مسائل مطرح شده درباره پیش فروش سکه این مرکز نکاتی را مطرح کرد و گفت: بانک مرکزی بر اساس قانون مصوب خرداد ماه ۱۴۰۲ این بانک و براساس بند ۴ این قانون دارای اختیاراتی برای مدیریت بازارهای ارز و طلاست که خرید و فروش طلا و ارز با هدف مدیریت بازار و طراحی و انتشار انواع اوراق مالی و خرید و فروش آنها از آن جمله‌است؛ لذا بانک مرکزی برای مدیریت بازار طلا اقدام به اجرای طرح پیش فروش یک میلیون قطعه سکه کرده است تا پاسخگوی نیازهای متقاضیان باشد.

سخنگوی مرکز مبادله ایران با اشاره به تفاوت‌های این طرح پیش فروش با آنچه که در سال‌های قبل انجام شده گفت: اساسا این طرح با آنچه که در سال‌های دهه ۱۳۹۰ انجام شده تفاوت‌های بسیار زیادی دارد. پیش فروش‌های قبلی در ۱۴ مرحله در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ انجام شد و تنها سکه تمام پهارزادی در آن عرضه می‌شد. سازوکار پیش فروش به این صورت بود که متقاضیان (اعم از افراد حقیقی و فعالان صنف طلا و…) بدون محدودیت، با مراجعه به شعب بانک ملی و واریز وجه، بر اساس میزان تقاضای خود، اقدام به پیش خرید سکه با سررسیدهای شش ماهه و یک‌ساله می‌کردند؛ در مجموع در آن زمان حدود هشت میلیون قطعه سکه در این پیش فروش‌ها به فروش رسید که قیمت‌های پیش فروش، بسته به زمان پیش فروش و سررسید تحویل، بین یک میلیون تومان تا یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان متغیر بود.

بالسنی در تبیین ویژگی‌های طرح جدید گفت: در پیش فروش جدید سکه بانک مرکزی که در بستر مرکز مبادله ارز و طلا ایران در حال برگزاری است، تعداد عرضه یک میلیون قطعه با سررسیدهای چهار، شش و هشت ماهه تعیین شده است که متقاضیان خرید سکه که عموم مردم و به نوعی مصرف‌کننده‌های نهایی هستند، می‌توانند با محدودیت خرید در مجموع یک قطعه تمام سکه، و قطعه نیم سکه و سه قطعه ربع سکه در هر سه سررسید سفارش خود رایت نمایند و در سررسیدهای تعیین شده سکه خود را از پیش از یک هزار شعبه بانک ملی در بیش از ۳۰۰ شهر کشور تحویل بگیرند. این امر به این معناست که قطعا در این طرح سکه‌های پیش فروش شده به دست مصرف‌کنندگان نهایی خواهد رسید و هر که ملی باسقف تعیین شده امکان خرید دارد. تجربه حراج سکه در مرکز مبادله ایرانکه در آن بیش از ۸۷ هزار قطعه سکه به مردم تخصیص داده شده نشان می‌دهد که عموم مردم و نه دل‌انان و واسطه‌ها خریدار این سکه‌ها بوده‌اند؛ به طوری که ۸۵ هزار نفر از ۹۰ هزار خریدار سکه‌های حراجی مرکز مبادله ایران کمتر از ۲۰ سکه خریداری کرده‌اند.

سخنگوی مرکز مبادله ایران درباره برخی نگرانی‌های اعلام شده در خصوص استفاده از ذخایر استراتژیک بانک مرکزی برای ضرب این سکه‌ها گفت: اولاً بانک مرکزی به عنوان تنظیم گر بازار طلا با حضور در حراج‌های شمش طلا استاندارد در مرکز مبادله و خرید شمش طلا از واردکنندگان شمش اقدام به تأمین بخشی از طلا می‌مورد نیاز این پیش فروش‌ها نموده است؛ به طوری که در هشتاد و نهمین جلسه حراج شمش طلا در مرکز مبادله، ۲۴۴ کیلوگرم شمش طلا خریداری کرده است. علاوه بر این، هر وقت در جلسات حراج شمش مرکز مبادله ایران بخش خصوصی تمایلی برای خرید شمش نداشته بانک مرکزی برای انجام وظایف محوله خود ورود و اقدام به خرید شمش کرده به طوری که تاکنون بانک مرکزی در این حراج‌های شمش طلا ۲/۳تن شمش صادرکنندگان محترم را خریداری کرده‌است. مضافا اینکه امسال شاهد رشد بیش از ۳۰۰ درصدی واردات شمش طلا به کشور بر اساس آمارهای رسمی گمرک جمهوری اسلامی ایران هستیم به طوری که در ۱۰ ماهه امسال بیش از ۸۱تن شمش طلا وارد کشور شده است.

بالسنی تأکید کرد: بانک مرکزی طلا می‌مورد استفاده در ضرب سکه‌ها را بدون استفاده از ذخایر استراتژیک خود تأمین کرده و به هیچ عنوان جای نگرانی و جود ندارد. به این نکته هم باید توجه داشته باشیم که براساس قانون، ضرب سکه و عرضه آن صرفا در صلاحیت بانک مرکزی است و دقیقا بانک مرکزی بر اساس قانون اقدام به ضرب و پیش فروش سکه کرده است.

سده شنبه ۱۱ • ۱۴۰۳ ۱۹ شعبان ۱۴۴۶ / ۱۸ فوریه ۲۰۲۵

سال هشتم شماره ۲۰۴۹

«آرمان ملی» در گفت‌وگو با علی بیت‌اللهی

چالش‌های وزارت مسکن و شهرسازی را بررسی می‌کند

دوراهی چالش‌های بازار مسکن در تفکیک و ادغام

حل مشکلات ساختاری با تغییرات ظاهری

مسکن بر سردوراهی تفکیک یا ادغام

آرمان ملی – صدیقہ بھزادپور: به دنبال مخالفت با تفکیک وزارت راه و شهرسازی، بازهم گمانه‌زنی‌ها درباره مشکلات فراوان این وزارتخانه و اینکه آیا راهی برای حل مشکلات آن به ویژه دربخش مسکن یافت می‌شود یا خیر، رونق گرفته است. مشکلات و چالش‌های اقتصادی در ایران به ویژه در بخش مسکن به شدت افزایش یافته است. عدم تأمین مسکن مناسب برای مردم، به یکی از دغدغه‌های اصلی جامعه تبدیل شده و ویژه در شرایطی که نرخ اجاره بها و قیمت مسکن به طور مداوم در حال افزایش است، بیشتر احساس می‌شود. در این راستا، دولت باره‌اندازی طرح‌هایی مانند نهضت ملی مسکن تلاش کرده است تا به این معضل پاسخ دهد، اما به نظر می‌رسد که این تلاش‌ها با استقبال چندانی از سوی مردم مواجه نشده است. کارشناسان معتقدند، یکی از دلایل عدم استقبال مردم از این طرح‌ها، به عدم اعتماد به کیفیت و کارایی پروژه‌های دولتی برمی‌گردد، بسیاری از افراد بر این باورند که طرح‌های مسکن دولتی به دلیل بوروکراسی‌های پیچیده و عدم شفافیت در فرآیندها، نمی‌توانند نیازهای واقعی مردم را برآورده کنند. این موضوع باعث شده تا بسیاری از متقاضیان، به جای انتظار برای مسکن‌های دولتی، به دنبال گزینه‌های خصوصی و بازار آزاد باشند. برخی تحلیلگران نیز بر این عقیده‌اند که تفکیک وزارت راه و شهرسازی به دو وزارتخانه مستقل می‌تواند به حل مشکلات این حوزه کمک کند. آنها معتقدند که با ایجاد وزارتخانه‌ای متمرکز بر مسکن، می‌توان به شکل بهتری به

مشکلات موجود در حوزه راه و شهرسازی و مسکن

به اعتقاد بسیاری از افراد مربوط به مشکلات زیرساختی در این وزارتخانه و کشور است که می‌تواند با تفکیک آن حل شود، نظر جنابعالی در این خصوص چیست؟

به اعتقاد من با توجه به اینکه دولت چهاردهم در آغاز راهی است که البته با چالش‌های بسیاری روبه‌روست، به نظر می‌رسد درگیرشدن با مسأله تفکیک این وزارتخانه، با توجه به تجربیات گذشته، در عمل برای کشور مشکلاتی را ایجاد کند که حتی عوارض و پیامدهای آن یک یا دوسال و حتی بیشتر هم طول بکشد که با توجه به شرایط خاص کنونی و وضعیت بودجه و اعتبارات تشدید هم می‌شود. در این صورت، از آن نظر که نیاز به ساختارسازی جدید و وسیع و تحمیل هزینه هنگفت نیز نبوده و اقدامی بسیار مفیدتر از تفکیک وزارت راه و شهرسازی خواهد بود، سهیل می‌توان به اثر بخشی فعالیت دولت کمک کرد. ساختار و نهاد تأسیس یافته جدید، گمانا چون وزنه‌ای اضافی و جدید دیگر، بدنه سنگین دولت را تقیل تر خواهد کرد که با ایده سبک سازی دولت نیز در تناقض خواهد بود. البته بدیهی است که چالش‌های بزرگ مانند چالش بزرگ مسکن و یا چالش‌های حوزه حمل و نقل، باید با در نظر گرفتن ابرچالش اقتصادی در سطح کلان ملی مورد ارزیابی قرار گیرد. لذا ضرورت دارد با پرهیز از شتابزدگی هزینه‌زا براساس طرح ملی همه‌جانبه نگرانہ، شتاب حرکت برای حل مشکل مسکن مردم را بیشتر کرد. ارزیابی افزایش قیمت مسکن در کلانشهرها و به عنوان مثال در تهران به خوبی بیانگر این واقعیت است که چالش بزرگی مانند مسکن، ارتباطی با ساختار وزارتی نداشته و بیشتر متأثر از شرایط اقتصادی، تورم، رشد نقدینگی و مواردی نظیر آن بوده است. از طرفی درباره موضوعات محوری مانند راه، مشکل مسکن و توسعه بی‌رویه شهرها، گفته می‌شود که موضوع مسکن و شهرسازی ضابطه مند تحت الشعاع حوزه گسترده حمل و نقل قرار گرفته و یا برعکس. این گفته و استدلال با واقعیت‌های موجود همخوانی ندارد. شاهد گنی، توسعه شهری تهران و سایر کلانشهرهای کشور است، ملاحظه قبول دارند که اوج توسعه شهری و هجوم جمعیتی و ساخت وسازه‌های بی‌رویه در تهران و همچنین در اغلب کلانشهرهای کشور اتفاقا در زمانی رخ داد که وزارت مسکن و شهرسازی از حوزه حمل و نقل منفک بود.

از نظر شما وسیع بودن حوزه کاری وزارت راه و شهرسازی، ایجاب نمی‌کند تا تفکیک وزارت راه و شهرسازی، بتوان به هر حوزه به شکل تخصصی و جامع‌تر پرداخته شود تا فرصتی برای پاسخگویی بهتر به مسائل و چالش‌هایی مانند تأمین مسکن باشد؟

نقش وزارت مسکن و راه شهرسازی، در فعالیت‌های عمرانی، مدیریت، کارفرمایی و سیاست‌گذاری و فعال نمودن بخش خصوصی و رونق بازار ساخت و ساز در همه ارکان است، بااین نگاه و رویکرد، ایجاد ساختار جدید وزارتی ضرورت ندارد، مهم اولویت‌گذاری، تخصیص منابع مالی، سیاست‌گذاری‌های پیش‌روست که در یک بازه زمانی معین قابل راستی آزمایی است. در غیر اینصورت باید تعدد بیش از حد وزارتخانه‌ها، تقیل‌تر و چگال‌تر شدن بیشتر دولت را در ابتدا پذیرفت که با مصوبات و اسناد بالادستی کشور در مغایرت خواهد بود. به طور کلی رویکرد ساختارسازی برای حل هر چالش، ولو چالش‌های بزرگ به خودی خود، بدون داد قابل ملاحظه‌ای نخواهد داشت و با اطمینان می‌توان استدلال کرد که اگر اولویت و سیاست‌های اجرایی به درستی تدوین، و وظایف به روشنی تعیین و حمایت‌ها در عمل نیز به طور ملموس صورت پذیرد، می‌توان در چارچوب ساختار موجود نیز نتایج خوبی به دست آورد.

armanmeli.ir

آرمان ملی

اقتصاد

دربین

راهکار تثبیت بازار چیست؟

دبیر اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور ایران با تأکید بر اینکه با بلوغ سامانه‌های نظارتی و کاهش انحصار در واردات نهاده‌های دامی، نوسانات قیمتی در این حوزه کنترل شده و تولیدکنندگان داخلی منتفع شده‌اند هشدار داد؛ با توجه به شرایط ارزی کشور، سیاست‌گذاران باید پیش از بروز نوسانات شدید، اقدامات لازم را انجام دهند. محمدرضا کلامی بچستان، دبیر اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور ایران، در نشست این اتحادیه اعلام کرد: کنترل بازار نهاده‌های دامی با استفاده از سامانه‌های نظارتی و افزایش تعداد واردکنندگان، منجر به کاهش نوسانات قیمتی شده است. کلامی با اشاره به اهمیت تأمین امنیت غذایی کشور گفت: با توجه به تحریم‌ها و شرایط خاص کشور، همه ارکان نظام، از جمله مردم، مسئولان و بخش خصوصی، در تلاش هستند تا تأمین کالاهای اساسی را با آرامش انجام دهند.

مشکلات ارزی و بدهی‌های معوق

کلامی با اشاره به مشکلات ارزی، اعلام کرد: دولت در بهمن‌ماه تأمین ارز ۶ ماه نخست سال را انجام داده اما آن هم به‌طور کامل نبوده است. بخش خصوصی تاکنون از محل منابع خود، کالاهای را تأمین کرده است. این منابع یا از محل اعتبار شرکت‌ها بوده یا از طریق تسهیلات ارزی و منابع بانکی تأمین شده است. نرخ ارز در بازار آزاد ۵۰ تا ۶۰ هزار تومان است و واردکنندگان مجبورند برای خرید کالا از تسهیلات بانکی استفاده کنند. زیرا طرف‌های خارجی اعتبار نمی‌دهند و بدون دریافت وجه، اجازه باگیری کالا را نمی‌دهند. وی ادامه داد: در حال حاضر، بخش خصوصی ۳ میلیارد دلار نهاده وارد کرده ولی هنوز ارز آن را دریافت نکرده است. از این میزان، ۴۵۰ میلیون یورو مربوط به واردات از شهریروماه تاکنون پرداخت نشده و برآورده‌نشان می‌دهد که تا پایان سال، این بدهی ارزی به ۳ میلیارد دلار خواهد رسید. کلامی هشدار داد: اگر دولت تا پایان سال بدهی‌های خود را پرداخت نکند، توان بخش خصوصی تحلیل خواهد رفت و در فروردین واردبیهشت سال آینده شرایط بازار نهاده‌ها دچار مشکلاتی خواهد شد.

ضرورت اصلاح بودجه برای تأمین نهاده‌ها

وی با اشاره به قانون بودجه سال ۱۴۰۳ تأکید کرد: بر اساس بند الف تبصره ۴ قانون بودجه، دولت ۶.۱۲ میلیارد یورو برای تأمین کالاهای اساسی و دارو اختصاص داده که ۵.۱۱ میلیارد دلار آن برای کالاهای اساسی و ۰.۵۳ میلیارد دلار برای دارو و تجهیزات پزشکی است. کلامی با بیان اینکه تا پایان دی‌ماه، ارزش ترخیص کالاهای اساسی از گمرک ۸ میلیارد دلار بوده است، گفت: برآورد ما این است که تا پایان ماه دهم، این عدد به ۶.۸ یا ۷.۸ میلیارد دلار برسد، در حالی که اصل مصوب ۵.۱۱ میلیارد دلار بوده است. نشان می‌دهد که هنوز بخشی از ارز تخصیص داده نشده است. وی به مشکلات ناشی از جنگ اوکراین اشاره کرد و گفت: در سال ۱۴۰۱، قیمت جهانی ذرت ۲۵۰ درصد به ۴۵۰ دلار افزایش یافت، اما دولت در بودجه این افزایش قیمت را لحاظ نکرد و این کسری به سال جاری منتقل شد. نتیجه این شد که ۴ میلیارد دلار از منابع ارزی سال جاری، صرف بدهی‌های سال گذشته شد و همین امر باعث ایجاد کسری در تأمین ارز واردات نهاده‌ها شد.

هشدار درباره پیامدهای تأخیر

کلامی تأکید کرد: در صورتی که دولت بدهی‌های خود را پرداخت نکند، واردکنندگان دیگر توان ادامه فعالیت را نخواهند داشت و بازار نهاده‌ها دچار بحران خواهد شد. کلامی تأکید کرد که در صورت عدم اصلاح بودجه و تأمین ارز مورد نیاز، مشکلات بخش خصوصی ادامه‌دار خواهد بود و این امر بر بازار نهاده‌ها تأثیر منفی خواهد گذاشت و دولت باید در اسرع وقت لایحه تکمیل بودجه سال ۱۴۰۳ را به مجلس تقدیم کند. وی با اشاره به مصوبه اخیر مجلس درباره تغییر نرخ ارز محاسباتی در بودجه ۱۴۰۴ گفت: اگر نرخ ارز کالاهای وارداتی تغییر کند، کالایی که در اسفند وارد می‌شود و در فروردین ترخیص خواهد شد، با نرخ متفاوتی محاسبه می‌شود. این تعارضات باید هرچه سریع‌تر حل شود تا از ایجاد مشکلات جدید جلوگیری شود. کلامی افزود: بخش خصوصی و دولت تلاش زیادی برای تأمین نیاز نهاده‌ها انجام داده‌اند و باید این تلاش‌ها حفظ شود تا امنیت غذایی مردم دچار مشکل نشود. وی ادامه داد: در سامانه جامع تجارت، زمانی که مجوز واردات کالا صادر می‌شود، به این معناست که سفارش ثبت شده و واردکننده موظف است کالا را تأمین کند. در حوزه نهاده‌های دامی، سقف مجاز واردات برای هر شرکت ۲۰ درصد تعیین شده که اکنون این رقم به ۱۶ درصد کاهش یافته است. این کاهش تمرکز واردات ۴۰ درصد به ۲۰ درصد برای یک شرکت، یک دستاورد بزرگ محسوب می‌شود. دبیر اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور ایران افزود: دولت اکنون ۵.۱۱ میلیارد دلار از برای کالاهای اساسی دارد که آن را بر اساس نیاز کشور تقسیم بندی می‌کند. به عنوان مثال، تعیین می‌شود که ۱۰۰ میلیون تن ذرت، ۴۰ میلیون تن کنباله و میزان مشخصی از سایر نهاده‌ها وارد شود. سپس این میزان در قیمت‌های ارزی ضرب شده و در جدول برنامه‌ریزی دولت ثبت می‌شود. بر این اساس، با توجه به اینکه مصرف ماهانه ذرت در کشور حدود ۹۰۰ هزار تن است، دولت باید معادل این میزان را در هر ماه تأمین کند. وی تصریح کرد: در ادامه، این ۹۰۰ هزار تن بین فعالان بازار بر اساس سوابق تجاری، سقف اعتباری در کارت بازرگانی و میزان سهم بازرشان تقسیم می‌شود. همچنین، سقف سهم هر شرکت در این فرآیند حداکثر ۲۰ درصد کل واردات تعیین شده است. به این ترتیب، حتی اگر اتحادیه واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور ایران نقش کلیدی در این حوزه داشته باشد، سهم واردات هر بازیگر از ۲۰ درصد بیشتر نخواهد شد.

راهکارهای تثبیت بازار

کلامی ادامه داد: این مدل تقسیم‌بندی و مدیریت باعث شده که آرامش نسبی در بازار نهاده‌های دامی برقرار شود. اکنون سؤال مهم این است که چه راهکارهایی می‌توانند این آرامش را تثبیت و حتی بهبود ببخشند؟ از جمله این راهکارها ثبات سیاست‌های ارزی و تجاری است. یکی از چالش‌های موجود، تغییرات ناگهانی در سیاست‌های ارزی است که بر برنامه‌ریزی واردکنندگان تأثیر منفی می‌گذارد. دولت باید با ایجاد یک چارچوب پایدار، امکان پیش‌بینی دقیق‌تری برای فعالان اقتصادی را فراهم کند. وی افزود: راهکار پیشنهادی بعدی پرداخت سریع‌تر بدهی‌های ارزی به بخش خصوصی است. همان‌طور که اشاره شد، بدهی ۳ میلیارد دلاری دولت به واردکنندگان، توان بخش خصوصی را کاهش داده است. در صورت عدم پرداخت این بدهی‌ها، بخش خصوصی دیگر قادر به تأمین نهاده‌ها نخواهد بود و بازار دچار بحران می‌شود.

مسائل و چالش‌های مربوط به تأمین مسکن و برنامه‌ریزی‌های شهری پرداخت. این تفکیک می‌تواند به بهبود مدیریت منابع، تسریع در اجرای پروژه‌ها و افزایش نظارت بر کیفیت ساخت و سازها منجر شود. اما در مقابل، گروهی دیگر بر این باورند که تفکیک وزارتخانه‌ها تنها به هزینه‌تراشی بیشتر و افزایش بوروکراسی منجر خواهد شد. آن‌ها معتقدند که مشکلات اساسی در بخش مسکن ناشی از سیاست‌های کلان اقتصادی و عدم هماهنگی بین نهاد‌های مختلف است و ایجاد یک وزارتخانه جدید نمی‌تواند به تنهایی این مشکلات را حل کند. به عبارت دیگر، آن‌ها بر این اعتقادند که تغییرات ساختاری در وزارتخانه‌ها بدون اصلاحات بنیادی در سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی، تأثیر چندانی نخواهد داشت. در نهایت، به نظر می‌رسد که برای حل مشکلات مسکن در کشور، نیاز به یک رویکرد جامع و چندجانبه است. این رویکرد باید شامل اصلاحات در سیاست‌های اقتصادی، بهبود کیفیت ساخت و سازها، افزایش شفافیت در فرآیندها و توجه به نیازهای واقعی مردم باشد. همچنین، ایجاد یک نهاد مستقل و متمرکز برای مدیریت مسکن می‌تواند به عنوان یکی از راهکارهای مؤثر در این راستا مطرح شود. اما این نهاد باید با هماهنگی و همکاری سایر نهاد‌ها و وزارتخانه‌ها عمل کند تا بتواند به نتایج ملموس و مثبتی دست یابد. از این رو با علی بیت‌اللهی عضو هیات علمی مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی گفت‌وگو کرده‌ایم که در ذیل مشاهده می‌فرمایید.

نقل درون شهری و برون شهری بوده است. تفکیک وزارت راه و شهرسازی، یقینا اقدامات شروع شده برای پیوسته و یکپارچه نمودن حمل و نقل درون شهری و برون شهری را تحت الشعاع قرار خواهد داد و دوباره به سرچاهی اولمان برخواهیم گشت. علاوه بر این در صورت تفکیک، آلمان‌های حمل و نقلی در خدمت و با هدف سرویس دهی به مراکز جمعیتی شهری و روستایی‌اند، با کدام استدلال، طرح‌های توسعه‌ای حمل و نقلی بدون نگرش شهرسازی و توسعه شهری قابل اجرا خواهند شد؟ فرودگاه‌ها، ایستگاه‌های راه‌آهن، ساخت راه و فعالیت‌های عمده دیگر در زمینه حمل و نقل در ارتباط تکنانگ با شهر و توزیع مراکز جمعیتی و برنامه‌های کلان توسعه شهری و شهرک‌های جدید است و در اغلب مواقع نیز فلسفه جدوی آلمان‌های حمل و نقل، وجود مراکز شهری و جمعیتی و جدوی سراسری دهی به آنها است. تفکیک حوزه‌های حمل و نقل از مسکن و شهرسازی مسلما از دیدگاه کارشناسی برنامه‌ریزی‌های همگرا بر مبنای اصول توسعه پایدار در حوزه راه و شهرسازی تحت تأثیر قرار داده و لطمات عدیده‌ای را بر کشور متوجه خواهد کرد.

استدلال دیگری که در بیان برخی از موافقان تفکیک وزارت راه و شهرسازی ذکر می‌شود مقایسه تطبیقی با سایر کشورهاست که به نظر می‌رسد، با تفکیک این وزارتخانه توانسته‌اند دستاوردهای مطلوبتری را به دست آورند. آیا این الگوها در ایران فرصتی برای اجرا ندارند؟

این نوع مقایسه با توجه به نوع فعالیت، نقش دولت‌ها، خصوصیات جغرافیایی کشورها که منحصر به فرد و خاص نیز می‌باشند، نمی‌تواند پشتوانه کارشناسی مناسبی برای تصمیم‌گیری باشد. مقایسه ساختارهای موجود و نظامات و قوانین و مقررات که در یک کشور به ازای سیر تکوینی و پیوسته مختص آن کشور قوام پیدا کرده با ساختارهای موجود سایر کشورها با هدف ایجاد تغییرات به دلیل عدم مشابهت با ساختارهای کشورهای دیگر، کاری است کاملاً هزینه‌زا و غیرکارشناسانه و لذا این امر که بگوئیم در کشورهایمانند ژاپن، کره جنوبی، دانمارک، فرانسه و… حوزه حمل و نقل و مسکن و شهرسازی در یک وزارتخانه تجمع شده‌اند و در کشورهای دیگری جدا هستند، اساسا نمی‌تواند مبنای تصمیم‌گیری مآ قرار گیرد. مشکلات مترتب بر تفکیک وزارت راه و شهرسازی نکته مهمی است که باید مد نظر تصمیم‌گیرندگان تفکیک وزارت راه و شهرسازی قرار گیرد. در هر حال و طبق هر مکانیسمی که بوده، در دوره‌ای، طرح ادغام وزارت راه و شهرسازی توسط مجلس محترم شورای اسلامی، تصویب شده و طی چند سال است که با عنوان وزارت راه و شهرسازی به فعالیت خود ادامه می‌دهد و پس از گذشت چند سال، شکل پایداری پیدا کرده است. در بدو شروع فعالیت دولت جدید که انگیزه جدی برای حل مشکل راه و حوزه مسکن مردم را نیز دارد، مناسب است که روی اجرای جدی وظایف و مسئولیت‌ها، قضاوت و ارزیابی بروندا‌ها، نظارت و کنترل، مطالبه بیان کاری و مواردی از این قبیل تأکید شود، تا روی موضوع تفکیک وزارت راه و شهرسازی، به علاوه احداث و توسعه سکونگاه‌ها بدون توجه به زیرساخت‌های حمل و نقلی و نحوه دسترسی طرح‌های شکسته خورده‌ای خواهند بود. لذا یکی از موضوعات محوری در امر توسعه متوازن کشور، مدیریت واحد و هماهنگ حوزه حمل و نقل و شهرسازی است. توسعه شبکه حمل و نقل جاده‌ای بدون ارتباط با روند توسعه سکونگاه‌ها و برعکس، مسلما رویکردی غیرکارشناسانه و هزینه‌زاست که به طور مثال در تعدادی از شهرها و حاشیه آنها، امروز مشکل حمل و نقل به طور ویژه خود را نشان داده است.

اگر اولویت و سیاست‌های اجرایی به

درستی تدوین و وظایف به روشنی تعیین

و حمایت‌ها در عمل نیز به طور ملموس

صورت پذیرد، می‌توان در چارچوب

ساختار موجود نیز نتایج خوبی به

دست آورد